

úplně rozebrán. Na nové vydání práva dědického žádá ministerstvo spravedlnosti, aby byly předběžné přihlášky zaslány k zápisu presidiální kanceláři ministerstva spravedlnosti. Cena bude činiti, přihlásí-li se do statečný počet interesentů, 7—8 Kč za výtisk. Zbývající elaboráty, totiž právo rodinné a druhá část práva obligačního, vyjdou tiskem ještě tohoto roku.

V.

LITERATURA.

Revue du droit public roč. XXIX, č. 1, leden, únor, březen 1923. G. Jéze tu publikuje článek »O aplikaci pravidel soukromoprávních na jednotlivé nebo smluvní projevy vůle veřejného práva«. Vychází ze zásady, že »ve veřejném právu francouzském nejsou aplikovány samotné texty obč. z. a jiných zákonů soukr. práva..., ale inspirujeme se pouze všeobecnými zásadami, které činí tyto texty oprávněnými, a spojujeme je s nezbytnostmi pravidelného a nepřetržitého fungování veřejné služby« ukazuje pak na bohaté snůšce judikatury, jak se otázka vyvíjela ve Francii. Ta je patrně kapitolou z nového chystaného vydání správního práva. L. Duguit zkoumá »otázku koexistence odpovědnosti státu a osobní odpovědnosti funkcionářů«. Také tento článek je bohatě dokumentován nejnovější judikaturou. V přehledu judikatury Státní rady nejzajímavější je studie G. Jéza o všeobecné teorii kompetence. V ústavním přehledu publikuje Barthélémy zprávu podanou poslanecké sněmovně o volební povinnosti. Stať je hojně opatřena přehledy a statistikou ze všech takřka zemí evropských. Zajímavé je, že pokládá celou naší ústavu za vynikající dílo (str. 127) a náš příklad volební povinnosti doložený statistikou, uvádí jako argument svědčící pro volební povinnost (str. 148) vytýká mu však, že jest soudci ponecháno ukládati pokutu dle volného uvážení (s. 162 pozn.) a sám se přiklonuje zhruba při sankci k systému belgickému.

Č. 2. duben, květen, červen 1923. Článek »O výkonu moci legislativní v čase« od Jéza se zabývá otázkou zániku bezvadních aktů jurisdikčních a praví, že je logicky nemožno potlačiti akt jurisdikční pro minulost, je pouze možno vytvořiti nové akty, jež jsou s to navrati věci v předešlý stav. Podobně u aktů legislativních možno kdykoliv je zrušiti pro budoucnost, nikdy však pro minulost. V přehledu judikatury přináší toto číslo text zákona o reorganisaci Státní rady. V ústavní hildice referuje Peška o volebním soudu čs. republiky. Článek je doplněn úplným překladem textu zákona. Obě čísla přinášejí vedle uvedených článků přehled literatury a přehled vývoje francouzské administrativy.

zpa.

Masarykovy »Paměti«. První číslo nově založeného čtvrtletního sborníku historie našeho osvobození »Naše Revoluce« přineslo prvou kapitoli pamětí prezidenta T. G. Masaryka nadepsanou »Za války a ve válce 1914—1918« a datovanou srpnem až prosincem roku 1914. O jejich obsahu, jenž dychtivě očekáván delší dobu, informovaly dostatečně denní listy. President podává v nich své vzpomínky a vysvětluje své plány i myšlenky na počátku revoluce. Nechce zajisté psát historického díla, jak ostatně ani není možno člověku, který v událostech, o nichž píše, hrál význačnou roli, nýbrž podává tu skutečně své paměti překvapujícím lehkým slohem. Proto leccos ponechává jen hrubě nařhozeno (na př. nezdopovídá hned na počátku jméno toho Srba, se kterým jednal o smíření mezi Srby a Bulhary) a ponechává historii, aby tyto detaily doplnila Jindy však opět nasazuje syté barvy v líčení o jednotlivých osobách (o prvém setkání s drem Benešem) a často zabíhá i do minulosti (aféra Švihova). **Masarykovými paměti přibývá memoárové literatuře** světových státníků člen neméně význačný ostatních.

Ča.